

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
238

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 343

Περί βαθμού και καταστάσεως εν γένει των 'Αξιωματικών των Σωμάτων 'Ασφαλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφάσισαμεν και διατάσσαμεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

Ι. Βαθμός και καταστάσις αξιωματικών εν γένει.

Άρθρον 1.

1. Ο βαθμός του αξιωματικού απονέμεται διά Βασιλικού Διατάγματος, δέν στερείται δέ αυτού αξιωματικός είμη ένεκα των έξής αιτίων :

α) στερήσεως των πολιτικών δικαιωμάτων, καταγνωσθείσης δι' άμετακλήτου δικαστικής απόφάσεως.

β) έκπτώσεως, καταγνωσθείσης δι' άμετακλήτου δικαστικής απόφάσεως.

γ) άμετακλήτου καταδίκης συνεπαγομένης την καθάρισιν ή έκπτώσιν εκ του βαθμού του αξιωματικού κατά τας διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος.

δ) απόταξιν απόφασισθείσης τελεσιδικίως υπό άναγκρτικού συμβουλίου.

2. 'Η στερήσις του βαθμού είναι όριστική, ό δέ στερήσις του βαθμού του ούδέποτε άνακτᾶ αὐτόν οὐδ' έν περιπτώσει άπονομῆς χάριτος.

Άρθρον 2.

1. Αί καταστάσεις του αξιωματικού των Σωμάτων είναι :

α) 'Η ένέργεια

β) 'Η διαθεσιμότης

γ) 'Η έτησία άδεια λόγω νοσήματος

δ) 'Η ύπηρεσία γραφείου

ε) 'Η άργία διά προσκαίρου παύσεως

στ) 'Η άργία δι' άπολύσεως

ζ) 'Η άποστρατεία

η) Αί προβλεπόμεναι υπό των διατάξεων του νόμου 4506) 1930 περί καταστάσεως παθόντων έν πολέμῳ αξιωματικών και άνθυπασπιστών και του Νομοθετικού Διατάγματος 330)

1947 περί καταστάσεως μονίμου διαθεσιμότητος άστυνομικών υπαλλήλων, ως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν.

2. 'Η θέσις αξιωματικού εις νέαν κατάσταση γίνεται διά Βασιλικού Διατάγματος, έκδιδομένου προτάσει του 'Υπουργού Δημοσίας Τάξεως. Τό Βασιλικόν Διάταγμα κοινοποιείται εις τόν ενδιαφερόμενον είτε άπ' ευθείας είτε διά της προϊσταμένης τούτου ύπηρεσίας επί άποδείξει, υποβλητέα εις τό άρχηγείον εκάστου σώματος. Έν αὐτῇ καταχωρίζεται και δήλωσις του αξιωματικού περί του τόπου όν εξέλεξε πρὸς διαμονήν, καθ' ἃς περιπτώσεις έχει τό δικαίωμα τούτο, κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Έάν ό αξιωματικός έτέθη εις διαθεσιμότητα, δι' ώρισμένον χρόνον, είτε εις άργίαν διά προσκαίρου παύσεως ή άπολύσεως, επανέρχεται αὐτοδικαίως, άμα τῇ λήξει τῆς έν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι καθωρισμένης διαρκείας τούτου εις τήν προτέραν κατάσταση, άνευ άλλης διατυπώσεως, υποχρεούμενος, εάν επανέρχεται εις τήν ένέργειαν, νά παρουσιασθῇ άμέσως εις τήν άρμοδίαν ύπηρεσίαν.

ΙΙ. Ένέργεια — Διαθεσιμότης — Έτησία άδεια — 'Υπηρεσία γραφείου.

Άρθρον 3.

1. 'Η ένέργεια είναι κατάσταση του αξιωματικού, του τοποθετημένου και ύπηρετούντος εις θέσιν τινά του σώματος ή ύπηρεσίαν, εύρισκομένου έν άποστολῇ ή υπό εκπαίδευσιν.

2. 'Η διαθεσιμότης είναι κατάσταση των έν ένεργεία αξιωματικών εύρισκομένων, προσωρινῶς, άνευ θέσεως ή ύπηρεσίας.

3. 'Η έτησία άδεια, λόγω νοσήματος, είναι κατάσταση των έν ένεργεία αξιωματικών των τιθεμένων προσωρινῶς εκτός ύπηρεσίας, ένεκα νοσήματος, καθ' ἃ ειδικώτερον καθορίζει τό άρθρον 6 του παρόντος.

4. 'Η ύπηρεσία γραφείου είναι κατάσταση των έν ένεργεία αξιωματικών, κριθέντων σωματικῶς άνικάνων διά τήν εκτέλεσιν πάσης έτέρας ύπηρεσίας, πλην τῆς τιοιούτης γραφείου, καθ' ἃ ειδικώτερον καθορίζει τό άρθρον 6 του παρόντος.

Άρθρον 4.

1. Είς διαθεσιμότητα τίθενται :

α) Οί άνώτατοι και άνώτεροι αξιωματικοί, αὐτεπαγγέλτως, ένεκα έλλείψεως θέσεως.

β) Οί άνώτατοι και άνώτεροι αξιωματικοί τῇ αἰτήσει των, έφ' όσον αἱ άνάγκαι τῆς ύπηρεσίας επιτρέπουν και οί λόγοι τῆς αἰτήσεως κριθούν βάσιμοι.

Ἡ ἀπαξ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς διαθεσιμότητα, διὰ τῶν ἄνω λόγων, δὲν κωλύει τὴν ἐκ νέου θέσιν τούτου διὰ τὸν αὐτὸν ἢ ἕτερον λόγον, εἴτε ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ ἐτέρῳ.

γ) Ἀξιωματικοί, οἱουδήποτε βαθμοῦ, καθ' ὃν ὑπάρχει ἀπόφασις ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς εἰς ἀπόταξιν ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως μεταθέσεως τῶν, ὁριστικῇ καταστάσει, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἡτις προσεβλήθη ἐπὶ ἀκυρότητι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ διαθεσιμότης τούτων διαρκεῖ μέχρι τῆς χρονολογίας κοινοποιήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Οὗτοι, μέχρις ὁριστικῆς ρυθμίσεως τῆς ἐν τῷ σώματι θέσεως τῶν, δὲν προάγονται εἰς ἀνώτερον βαθμὸν.

δ) Οἱ ἐπανερχόμενοι ἐξ αἰχμαλωσίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου, ἀξιωματικοί οἱουδήποτε βαθμοῦ.

ε) Ἀξιωματικοί οἱουδήποτε βαθμοῦ, λόγῳ νοσήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος.

2. Οἱ κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀξιωματικοί ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ παραμείνουν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος πλέον τοῦ ἔτους, ἂν αὐτεπαγγέλτως ἐτέθησαν εἰς αὐτήν, ἢ πλέον τοῦ ἐξαμήνου, ἂν ἐτέθησαν τῇ αἰτήσεϊ των. Ἐὰν συνεπληρώθῃ τὸ ἔτος ἢ τὸ ἐξάμηνον, ἀντιστοίχως, δὲν ἐκκοινοποιήθῃ δὲ εἰς τὸν ἀξιωματικὸν Βασιλικὸν Διάταγμα ἀνακλήσεως ἐκ τῆς διαθεσιμότητος, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεὶς καὶ ὀφείλει ἀμέσως νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν πλησιέστεραν ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, ἡτις ὑποχρεοῦται νὰ αἰτηθῇται ἀμέσως τηλεγραφικῶς τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου πρὸς διάθεσιν του.

3. Κηρυχθείσης ἐπιστρατεύσεως οἱ κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀξιωματικοί, θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ ὀφείλουν πάραυτα νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ἀνήκον πρὸ τῆς θέσεως των εἰς διαθεσιμότητα ἢ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς τυχὸν ἤθελεν ὀρίσει ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανερχόμενοι ἀξιωματικοί τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ἀπὸ τῆς ἡμέρας παρουσιάσεώς των εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος καὶ παραμένουν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἕως οὗ καθορισθῇ ἡ εὐδύνῃ αὐτῶν δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ τελειδικίου τοιαύτης ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ ἐν πάσῃ περιπτώσει παραπέμπονται οὗτοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

2. Οἱ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἀδωδόμενοι, ἀνακαλοῦνται εἰς ἐνέργειαν, ὃ δὲ χρόνος, καθ' ὃν παρέμειναν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ διαθεσιμότητι θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ βαθμοῦ, ὃν φέρουν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀξιωματικοί, πάσχοντες ἐκ χρονίου νοσήματος, τίθενται εἰς κατάστασιν διαθεσιμότητος λόγῳ νοσήματος ἢ ἐτησίαις ἀδείας, πρώτης ἢ δευτέρας, συνεπεῖα γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἀστυνομικῆς Ἐπιτροπῆς οἱ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς διαρκείας τοῦ κωλύματος λόγῳ νόσου, τὸν προσδιορισμὸν τῆς νόσου ὡς ἐκτὸς ἢ δυσίατου, τὸν τρόπον ἐξετάσεως τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, τὴν διάρκειαν τῆς λόγῳ νόσου διαθεσιμότητος ἢ ἀδείας καὶ ἐν γένει τὰ τῆς κρίσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύονσαι διατάξεις τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἐνῆρας. Τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων προβλεπόμενα δικαιώματα τοῦ

Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀσχοῦνται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

3. Προκειμένου περὶ ἀξιωματικῶν, περὶ ὧν αἱ Ἀνωτάται Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ (Στρατοῦ καὶ Ἀστυνομικῆς) ἐγνωμάτευσαν περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας των καὶ ὅτι δύναται νὰ ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν γραφείου, τὸ ἀρμόδιον συμβούλιον κρίσεως ἀξιωματικῶν (προαγωγῶν), κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀποφασίζει, ἐὰν οὗτοι δέον νὰ παραμείνουν εἰς τὰ σώματα ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν γραφείου, ἢ ν' ἀποστρατευθῶν. Ἀξιωματικοί κρινόμενοι κατάλληλοι δι' ὑπηρεσίαν γραφείου, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύνανται νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν προτέραν τῶν καταστάσεων, προάγονται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν νόμου μέχρις ἀποκτήσεως τριῶν μὲν βαθμῶν ἐὰν εἶναι κατώτεροι, δύο δὲ ἐὰν εἶναι ἀνώτεροι, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην.

III. Ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως εἶναι πειθαρχικὴ ποινὴ. Ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικὸς ἀνήκει εἰς τινὰ ὀργανικὴν θέσιν, μὴ διαγραφόμενος ἐκ τοῦ λόγου τούτου τῆς δυνάμεως τῆς ὑπηρεσίας του καὶ μὴ ἀπομακρυνόμενος τῆς ἑδρας του ἀνευ ἀδείας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας, καθ' ἣν ἐκκοινοποιήθῃ αὐτῷ τὸ περὶ τούτου Βασιλικὸν Διάταγμα.

2. Ὁ τιθέμενος εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἑλαττον τῶν δύο μηνῶν, οὐδὲ πλέον τῶν ἑξ. Ἡ διάρκεια ὀρίζεται ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι. Ἀπαξ ὁριθεῖσα δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀρθῇ ἢ μετριασθῇ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι, ἢ ἐτησίᾳ ἀδείᾳ λόγῳ νοσήματος, ἢ ἐν ὑπηρεσίᾳ γραφείου, τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως, διὰ παράθεσιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιοποιεῖν τῆς πράξεως), διὰ ραθυμίαν ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθυκόντων του, δι' ἀνάρμοστον ἐνέργειαν ἢ συμπεριφορὰν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἑτέραν περίπτωσιν ἀποτελοῦσαν πειθαρχικὸν παράπτωμα, δι' ὃ ἤθελον κριθῇ ἀνεπαρκεῖς καὶ οὐχὶ τεlesφόροι αἱ κατώτεροι πειθαρχικαὶ ποιναί.

2. Ἡ θέσις εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως γίνεται διὰ Βασιλικὸν Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

3. Ὁ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ διανυόμενος χρόνος λογίζεται ὡς τοιοῦτος πραγματικῆς ὑπηρεσίας δι' ἅπασας τὰς συνεπείας.

4. Ἀξιωματικὸς, διατελὼν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ὑποπίπτων εἰς παραβάσεις, δι' ἃς προὔκληθῃ καὶ αὐθις ἢ μετὰθεσίς του εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἢ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἐκτίει τὴν νέαν ταύτην ποινὴν του ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης.

IV. Ἀργία δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως εἶναι πειθαρχικὴ ποινὴ. Ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικὸς διαγράφεται τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος, δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν ὑπηρεσίας τινὸς καὶ οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τοῦ περὶ τούτου Βασιλικοῦ Διατάγματος.

2. Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως δὲν δύναται νὰ ἑλάσσων τῶν τεσσάρων οὐδὲ μείζων τῶν δώδεκα μηνῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ, ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἐτησίᾳ ἀδείᾳ λόγῳ νοσήματος, ὑπηρεσίᾳ γραφείου, ἀρ-

γία διὰ προσκαίρου παύσεως, παραπέμπεται εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἔνεκα τῶν ἐξῆς αἰτίων:

α) Δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγῆν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ καθήκον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ.

β) Διὰ πᾶσαν παράβασιν τοῦ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντος υπερβαίνουσας τοὺς ὅρους τῶν μικροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

γ) Διὰ βαρεῖαν παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχετίως πρὸς τὸ ἀξιοποιῶν τῆς πράξεως), δυναμένην νὰ ἐπιφέρει ἐλάττωσιν τῶν συμφερόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἰδιωτῶν, ἢ νὰ δυσχεράνη ὅπωςδήποτε τὴν ὑπηρεσίαν.

2. Ἀξιωματικὸς διατελὼν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ὑποπίπτῃ εἰς παραβάσεις προκαλοῦσας τὴν ἐκ νέου εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως μεταθέσιν του, δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἑτέραν κατάστασιν καὶ ἄρχεται ἐκτίων τὴν νέαν ποινὴν του ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης.

3. Ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως γίνεται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, κατόπιν συμφώνου ἀποφάσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου. ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παραπέμπεται διὰ διαταγῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ διανυόμενος χρόνος ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως δὲν λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας δι' ἀπάσας τὰς συνεπείας.

2. Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τιθέμενος εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, ἀπόλλυσι διὰ τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος ἔναντι τῶν ὁμοιοβάθμων του ποσοστὸν 20) ο δι' ἕκαστον μῆνα ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἐπὶ τῶν προβλεπομένων ὀργανικῶν διὰ τὸν βαθμὸν του θέσεων, προκαίμενου δὲ περὶ τῶν βαθμῶν ὑπομοιράρχου καὶ ἀνθυπομοιράρχου καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχούντων τῶν λοιπῶν σωμάτων, ὧν αἱ ὀργανικαὶ θέσεις εἶναι νόμῳ ἐνιστάται, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων ὑπολογίζεται εἰς τὸ ἥμισυ δι' ἕκαστον βαθμὸν.

3. Ἐὰν ὁ ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ἄνω ποσοστοῦ ὑπολογισμὸς παρέχῃ κλασματικὸν ἀριθμὸν κάτω τῆς μονάδος, τοῦτο, ἀσχετῶς μεγέθους, ὑπολογίζεται ὡς ἀκεραία μονὰς διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος. Ἐὰν ὁ ὑπολογισμὸς παρέχῃ ἀκεραῖον ἀριθμὸν καὶ κλάσμα τούτου, ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἀρχαιότητος, ὁ ἀμέσως μεγαλύτερος ἀκεραῖος ἀριθμὸς.

4. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν νεωτέρων ὁμοιοβάθμων δὲν ἐπαρκῇ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καθορισμένου ποσοστοῦ ἀπωλείας ἀρχαιότητος ὅποτε τοῦτο συμπληροῦται δι' ἀξιωματικῶν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ. Προκειμένου ὅμως περὶ ἀνθυπομοιράρχων καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχούντων τῶν λοιπῶν σωμάτων, οὗτοι τίθενται εἰς τὸ τέλος τῶν ὁμοιοβάθμων τῶν.

5. Οἱ δι' ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ δι' ἀπολύσεως τιμωρούμενοι δὲν δύναται νὰ φέρουν στολὴν, ἐφ' ὅσον ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῶν. εἰμὴ ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

V. Ἀποστρατεία.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀποστρατεία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἀξιωματικοῦ.

2. Οἱ ἀποστρατευόμενοι διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος μετὰ 15) νήμερον (ὡς ἐν ἄρθρῳ 18 παρ. 2) ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος ἀποστρατείας εἰς τὴν ἑτημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ 15) νήμερον τοῦτο θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ ἀποστρατευομένου. δι' ἀπάσας

τὰς συνεπείας. Εἰδικῶς οἱ ἀποστρατευόμενοι λόγῳ ὀρίου ἡλικίας διαγράφονται τῆς δυνάμεως. ἀφ' ἧς καταλαμβάνονται: ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

3. Οἱ οὕτως ἀποστρατευόμενοι ἐγγράφονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, εἰς τὸ στέλεχος (μητρώον) τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, πλὴν τῶν ἀποστρατευομένων λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ σωματικῆς ἀνικανότητος, διέπονται δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσκλησιν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ὑπὸ τῶν ὀριζομένων διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου «περὶ στελέχους ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ» καὶ τῶν οἰκείων κατὰ σῶμα νόμων.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν ἔνεκα τῶν ἐξῆς αἰτίων:

α) Τῇ αἰτήσει του.

β) Ἐνεκεν ὀρίου ἡλικίας.

γ) Ἐνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος.

δ) Κατόπιν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων συμβουλίων προαγωγῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν νόμον «περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν».

2. Ἡ θέσις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀποστρατείαν γίνεται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀξιωματικὸς, παντὸς βαθμοῦ, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν, τῇ αἰτήσει του, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρωμένον τὸν πρὸς ἀπόκλισιν συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον.

2. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς αἰτήσεως ταύτης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐν καιρῷ εἰρήνης, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν καιρῷ πολέμου ἢ γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀποστρατείας ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἀνακαλεῖται.

3. Αἰτήσεις ἀποστρατείας, ὑποβληθεῖσα παρ' ἀξιωματικοῦ παραπεμφθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

4. Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ὑπέχοντας, δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ὑποχρεώσιν ὑπηρεσίας ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον, αἰτήσεις ἀποστρατείας δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὀρισμένου τούτου χρόνου.

Ἄρθρον 15.

1. Ἀξιωματικὸς, παντὸς βαθμοῦ, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν ἔνεκεν ὀρίου ἡλικίας κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸν νόμον περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν.

2. Ἀξιωματικὸς, παντὸς βαθμοῦ, τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς ἰκανότητος τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν ἐκάστου σώματος.

3. Ἀξιωματικοὶ τίθενται εἰς αὐτεπαγγέλτον ἀποστρατείαν βάσει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ ἱεραρχίας καὶ προαγωγῶν» συντασσόμενων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων συμβουλίων προαγωγῶν ἀξιωματικῶν πινάκων ἀποστρατευτέων.

4. Ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες εἰς ἐτησίαν ἀδειαν ἢ διαθεσιμότητα λόγῳ νόσου, κρινόμενοι τυχὸν ἀποστρατευτέοι, οὐχὶ ἔνεκα ταύτης, ἀλλὰ βάσει τῶν πινάκων ἀποστρατευτέων τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου προαγωγῶν, δὲν ἀποστρατεύονται αὐτεπαγγέλτως, βάσει τῶν πινάκων τούτων, ἀλλὰ, ἅμα τῇ κυρώσει τῶν πινάκων, παραπέμπονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τελικὴν κρίσιν τῆς ὑγιεινῆς τῶν καταστάσεως. Οἱ οὕτω παραπεμπόμενοι, ἐὰν μὲν ἤθελον κριθῇ ἀνίκανοι παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τίθενται εἰς αὐτεπαγγέλτον ἀποστρατείαν ἔνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐὰν δὲ ἱκανοί, τίθενται

εις αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, βάσει τῶν πινάκων ἀποστρατευτῶν τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου προαγωγῶν.

5. Ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες εἰς ἐτησίαν ἀδειαν ἢ διαθεσιμότητα λόγῳ νόσου, καὶ ὃν χρόνον καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, παραπέμπονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως πρὸ μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τελικὴν κρίσιν τῆς ὑγεινῆς τῶν καταστάσεως. Οὗτοι, ἐὰν μὲν ἤθελον κριθῇ ἀνίκαντοι παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐὰν δὲ ἱκανοὶ τίθενται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, βάσει τῶν πινάκων τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου προαγωγῶν.

6. Ἀξιωματικοί, τεθέντες εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, βάσει τῶν πινάκων ἀποστρατευτῶν τοῦ ἀρμοδίου λόγῳ βαθμοῦ συμβουλίου κρίσεως καὶ κριθέντες ἀποστρατεῦντες παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος, πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ προκαλέσῃ τὰ Διατάγματα ἀποστρατείας τῶν εἰς τοὺς πίνακας ἀποστρατευτῶν ἐγγεγραμμένων, θεωροῦνται, ἐὰν αἰτήσωσι τοῦτο ἐντὸς ἐξαμήνου, ὡς τεθέντες ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἐνεκεν σωματικῆς ἀνικανότητος, ἀναπροσαρμοζομένων τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων.

VI. Ἀπόταξις.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ ἀπόταξις εἶναι ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀνεπιδέκτου ὄντος ν' ἀνακληθῇ εἰς ἐνέργειαν.

2. Ἀξιωματικῶν ἀποταχθέντων λόγῳ πειθαρχικοῦ παραπτώματος συνισταμένου εἰς τέλεσιν γάμου ἄνευ ἀδείας, ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως δύναται νὰ διατάσῃ τὴν ἐγγράφην εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας τοῦ σώματος.

Ἄρθρον 17.

1. Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ, τελῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἐτησίᾳ ἀδείᾳ λόγῳ νοσήματος, ὑπηρεσίᾳ γραφείου, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως, ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας, παραπέμπεται μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀποτάξεως ἐκ τοῦ σώματος, ἐνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων:

α) Δι' ἀπρεπῆ διαγωγὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδειχθεῖσαν ἢ διὰ βαρεῖαν ἀπρέπειαν καὶ ἀσέβειαν.

β) Διὰ βαρεὰ παραπτώματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν. Ὡς τοιοῦτον παράπτωμα θεωρεῖται καὶ πᾶσα ἐνέργεια στρεφόμενη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐν νόμῳ τάξεως, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς προπαγάνδαν τείνουσαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

γ) Διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν τιμὴν ἢ ὑπόληψιν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ τοῦ σώματος καὶ ἂν εἴη ἡ πράξις ἐτελέσθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ὀπλίτου ἢ κατωτέρου.

δ) Συνεπείᾳ ἀμετακλήτου καταδίκης εἰς οἰανδήποτε ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει (κοινῇ ἢ ἐν ὑπηρεσίᾳ), ἀπάτῃ, ἐκδίασει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ δικηγόρου, δωροδοκίᾳ, καταπίεσει, ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, παραβάσει καθήκοντος, ἐγκλήματι κατὰ τῶν ἡθῶν, ψευδομαρτυρίᾳ, ψευδῇ ἀνωμάλῃ, καταθέσει, ψευδορκίᾳ καὶ συκοφαντικῇ δυσφημῇ, ὡς καὶ διὰ πᾶν ἀδίκημα στρεφόμενον κατ' ἀνωτέρων του.

ε) Διὰ καταδίκην εἰς οἰονδήποτε κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ κεφάλαια περὶ ἐσχάτης προδοσίας καὶ προδοσίας τῆς Χώρας, τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἢ διατάξεων Εἰδικῶν Ποινικῶν Νόμων, ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ἐγκλήμα, μαρτυροῦν ὡς ἐκ τῶν αἰτίων, τοῦ εἰδους καὶ τοῦ τρόπου ἐτελέσεώς του καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει περιστάσεων, ἡθικὴν διαστροφὴν χαρακτηρῶς.

στ) Λόγῳ ἐπιβολῆς, ἐντὸς δεκαετίας, ποινῆς τρεῖς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ἢ δις ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἅπαξ ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἢ δις ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

ζ) Ἐνεκα τελέσεως γάμου ἄνευ ἀδείας μετὰ μὴ Ἑλληνίδος τὸ γένος.

η) Λόγῳ αἰχμαλωσίας, ἐὰν πρὶν ἢ αἰχμαλωτισθῇ δὲν ἐπραξέει πᾶν ὅ,τι τῷ ἐπέβαλε τὸ καθήκον καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

θ) Διὰ συμμετοχὴν εἰς πολιτικὰς διενέξεις προφορικὰς ἢ γραπτὰς, σχετικὰς δημοσίας συζητήσεις ἢ κατ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον δημοσίας ἐκδηλώσεις τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τοῦ ἢ συμμετοχῇ ὡς μέλους εἰς οἰανδήποτε πολιτικὴν ὀργάνωσιν.

ι) Δι' ἀποσιώπησιν ἢ κατ' οἰονδήποτε τρόπον συγκάλυψιν τῶν παραβάσεων ὑφισταμένων του, περὶ ὧν τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον θ', ὧν ἔλαβε γνώσιν.

2. Ἡ εἰς τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον παραπομπὴ διὰ τὰς περιπτώσεις δ—η τῆς προηγουμένης παραγράφου εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 18.

1. Ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν διὰ Βασιλικῷ Διατάγματι, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, κατόπιν συμφώνου ἀποφάσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

2. Οἱ οὕτως ἀποτασσόμενοι ἀξιωματικοὶ διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ σώματος, μετὰ 15ῃ ἡμέρῳ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ 15ῃ ἡμέρῳ τοῦτο θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας τοῦ ἀποτασσόμενου, δι' ἀπάσας τὰς συνεπείας.

3. Οἱ ἀποτασσόμενοι δὲν ἐγγράφονται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας, δὲν ἀνακαλοῦνται πρὸς στράτευσιν καὶ δὲν δύναται νὰ φέρουν στολήν.

Παραίτησις.

Ἄρθρον 19.

1. Ἀξιωματικὸς, μὴ ἔχων συμπληρωμένον τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον, δικαιούται νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ἐκ τοῦ σώματος. Ἡ παραίτησις γίνεται δεκτὴ διὰ Βασιλικῷ Διατάγματι, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης.

2. Ὑποβληθεῖσα παραίτησις δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ὑποβαλλόντος δι' ἀναφορὰς του ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν.

3. Ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως γενικῆς ἢ μερικῆς ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ καὶ ἀποδοχὴ παραίτησεως, ἐν καιρῷ δὲ εἰρήνης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποδοχὴ τῆς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχῃ συμπληρώσει τὴν κεκανονισμένην ἐκ τοῦ Στρατολογικοῦ Νόμου ὑποχρέωσιν ἢ ὑπέχῃ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ὑποχρέωσιν ὑπηρεσίας ἐπὶ ὠρισμένον χρόνον.

4. Αἰτήσεις παραίτησεως ἀξιωματικοῦ, παραπεμφθέντος ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

5. Ὡς παραιτούμενος λογίζεται ὅστις, ἀπονεμηθέντος αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν προσέρχεται ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὅπως δώσῃ τὸν νενομισμένον ὄρκον καὶ διαγράφεται τῶν στελεχῶν τοῦ σώματος, πλην τῶν ἐχόντων ἀνειλημμένην ὑποχρέωσιν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν χρόνον τῆς ἀνειλημμένης ὑποχρέωσεως, μὲ τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερον πρὸ τῆς ὀνομασίας των.

6. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν ἄρθρων 12—15 τοῦ παρόντος νόμου δὲν θίγονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν ἐκλογικῶν νόμων, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκθέτοντας ὑποψηφιότητα ἀξιωματικούς.

7. Οἱ παραιτούμενοι, πλην τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων, ἐγγράφονται εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

VII. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Ὅσακις ἀξιωματικὸς στερεῖται κατὰ νόμον αὐτοδικαίως τοῦ βαθμοῦ του διαγράφεται τῆς δυνάμεως καὶ τῶν στελε-

χών από τῆς χρονολογίας τῆς ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ στέρξησις τοῦ βαθμοῦ γίνεται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐν ᾧ θεσπίζονται ἡ στέρξησις τοῦ βαθμοῦ, ὁ χρόνος καὶ ὅν ἐπὶ ἤλθεν αὕτη καὶ ἡ αἰτία.

2. Ἀπαντα τὰ Διατάγματα τὰ ἐπιφέροντα μεταβολὴν τῆς καταστάσεως, ἀπόταξιν, παραιτήσιν ἢ στέρξησιν τοῦ βαθμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως κοινοποιηθέντα μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ἡ κοινοποίησις αὕτη δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν γίνῃ ἐνωρίτερον. Ἡ διαγραφὴ ὅμως τῶν ἐξεργαζομένων τοῦ σώματος, λόγῳ ἀποστρατείας, ὁρίου ἡλικίας, ἀποτάξεως, παραιτήσεως ἢ στερήσεως τοῦ βαθμοῦ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθρου καὶ τῶν ἁρθρῶν 12, 15, 16 καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου ἀσχέτως χρονολογίας κοινοποιήσεως τοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τοὺς ἐπιφορτισμένους μὲ οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἀξιωματικούς καὶ ἀπομακρυνομένους τοῦ σώματος συνεπείᾳ ἀποστρατείας, ἀποτάξεως, παραιτήσεως ἢ καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, παραμένοντας δὲ εἰς τὴν θέσιν των πρὸς παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως καὶ ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ, δύναται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ν' ἀπονεμηθῇ ἀποζημίωσις, διὰ τὴν ἐπὶ πλέον παραμονὴν ἐν ὑπηρεσίᾳ διὰ τὴν ἄνω αἰτίαν, συνισταμένη εἰς τὴν διαφορὰν τῶν κανονικῶν ἀποδοχῶν τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς συντάξεως καὶ μερίσματος. Ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ πλέον παταμονῆς καθοριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα, ἀπὸ τῆς ἀπομακρυνσεως των, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

2. Οἱ τιθέμενοι εἰς διαθεσιμότητα, ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀξιωματικοί, ὄντες ἐπιφορτισμένοι μὲ οἰκονομικὴν διαχείρισιν, δύνανται νὰ παραμείνουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς παράδοσιν τῆς διαχειρίσεως καὶ ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ, ἐπὶ χρόνον, οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ Διατάγματος, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιαύτης παραμονῆς, ἀναστέλλεται ἡ ἐναρξίς τῆς ποινῆς ἢ τῆς διαθεσιμότητος.

3. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ τελούντες εἰς διαθεσιμότητα, ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, ὑποκείνται εἰς ἀπάσας τὰς περὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας διατάξεις τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν, τὰς προβλεπομένας διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμους των, ὑποχρεοῦνται νὰ διαμένουν, ὅπου κατόπιν αἰτήσεως των ἠθέλην ὁρίσει ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, ἄνευ δικαιώματος λήψεως ὁδοπορικῶν ἐξόδων.

4. Προκειμένου περὶ τελούντων εἰς διαθεσιμότητα τῇ αἰτίᾳ των ἢ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, οἵτινες δὲν δικαιοῦνται ὁδοπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς, ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς ὁρίσῃ τόπον διαμονῆς των διάφορον τοῦ αἰτουμένου, δικαιοῦνται τῶν κεκατοντισμένων ὁδοπορικῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρον 22.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὰς καταστάσεις διαθεσιμότητος, ἐτησίαις ἀδείας λόγῳ νοσήματος, ὑπηρεσίας γραφείου, ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως καθορίζονται ὡς κάτωθι, ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων των:

α) Οἱ ἐν διαθεσιμότητι λόγῳ νοσήματος, ἐτησίᾳ ἀδείᾳ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὑπηρεσίᾳ γραφείου, πλήρεις ἀποδοχαί.

β) Οἱ ἐν οἰκτῇ ἐτέρᾳ διαθεσιμότητι τὰ 90 ο.ο.

γ) Οἱ ἐν ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως τὰ 80 ο.ο.

δ) Οἱ ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως τὰ 75 ο.ο.

Ἄρθρον 23.

1. Οἱ παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς δικαστηρίοις Βασιλικοῖς Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς τακτικοῖς δικαστηρίοις Εἰσαγγελεῖς, ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, ἀντίγραφον πάσης δικαστικῆς ἀποφάσεως (καταδικαστικῆς ἢ ἀθωωτικῆς) καὶ παντὸς βουλεύματος (παραπεμπτικοῦ, ἀπαλλακτικοῦ ἢ παύοντος πρὸς καιρὸν τὴν δίωξιν) ἀφορώντων εἰς ἀξιωματικούς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

2. Καθισταμένης ἀμετακλήτου τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ τελεσιδικίου τοῦ ἀπαλλακτικοῦ βουλεύματος, οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω, ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλλουν εἰς τὴν ἰδίαν ἀρχὴν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἄπασαν τὴν δικογραφίαν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας. Ἡ δικογραφία ἐπιστρέφεται εἰς τὴν υποβάλλουσαν ἀρχὴν μετὰ τὸ πέρας τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 24.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἰσχύουν δι' ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικούς ἀπάντων τῶν σωμάτων οἰκτῇποτε ὑπηρεσίας ὡς καὶ διὰ τὸν Ἱερέα Χωροφυλακῆς.

Οὗτος ὑποπίπτει εἰς πειθαρχικὰ παραπτώματα, προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου τούτου, δὲν τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως, ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ ἀπόταξιν, ἀλλ' ἀπολύεται τοῦ σώματος Χωροφυλακῆς κατόπιν συμφώνου γνώμης ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, συγκροτουμένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ γνωμοδοτοῦντος, ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, περὶ παραμονῆς ἢ ἀπολύσεως του.

2. Ὡσαύτως ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἐφεδρὺς ἀξιωματικούς μὲ τὰς ἐξῆς διαφοράς.

α) Προκειμένου περὶ ὑπηρετούντων:

(1) Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς μονίμους ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἢ ἀποτάξεως, οὗτοι διαγράφονται τοῦ στελέχους τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν.

(2) Εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς μονίμους ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, οἱ ἐφεδροὶ ἀπολύονται τοῦ σώματος διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

(3) Εἰς τὰς περιπτώσεις διαθεσιμότητος λόγῳ νοσήματος, ἐτησίαις ἀδείας ἢ ἀποστρατείας, λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος τῶν μονίμων, οἱ ἐφεδροὶ ἀπολύονται τοῦ σώματος καὶ διαγράφονται τοῦ στελέχους τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν.

β) Προκειμένου περὶ μὴ ὑπηρετούντων ἐφεδρῶν ἐφαρμοζονται αἱ ἰσχύοντες διατάξεις «περὶ στελέχους ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἄρθρον 25.

Βεβαίως πειθαρχικῶν παραπτωμάτων.

1. Πᾶς ἀξιωματικὸς διοικητῆς ὑπηρεσίας, φρονῶν ὅτι ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ὑπηρετούντων ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα, ἐκ τῶν ἐν ἁρθροῖς 8, 10 καὶ 17 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, υποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην του ὑπηρεσίαν εἰδικὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν, ἐν ᾗ ἐκθέτει, σαφῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως, τὰ τοῦ παραπτώματος συνυποβάλλον καὶ πᾶν ἕτερον ἐγγράφον ἢ στοιχεῖον χρήσιμον πρὸς θεαύωσιν τοῦ παραπτώματος, ἐπὶ δὲ καὶ τυχὸν ὑποβληθεῖσαν αἰτήσιν ἢ ἀναφορὰν τοῦ ἀδικηθέντος ἢ τρίτου προσώπου. Διὰ τοὺς τελούντας εἰς διαθεσιμότητα, ἐτησίαν ἀδειαν λόγῳ νοσήματος, ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, τὴν ἀναφορὰν υποβάλλει ὁ διοικητῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν.

2. Ἡ ὑπηρεσία, εἰς τὴν ὑπεβλήθη ἡ ἀναφορὰ αὕτη, πρὸς πλήρη διαφώτισιν καὶ ἐρευναν τῆς ὑποθέσεως:

α) Προκειμένου περὶ τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Διοικήσεως Χωροφυλακῆς ἢ ἰστοῦ πρὸς ταύτην ἢ ἀνωτέρως τούτων ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς, ἐνεργεῖ

αυτεπαγγέλτως ή διατάσσει τήν ἐνέργειαν ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως παρ' ἀξιωματικοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν καὶ ὑποβολήν τῆς σχηματισθεῖσας δικογραφίας μετὰ πορίσματος δεόντως ἡτιολογημένου ἐντὸς ταχτῆς προθεσμίας.

8) Προκειμένου περὶ τοῦ σώματος τῆς Ἀστυνομικῆς Πόλεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, Σχολῆς, Ἀποθήκης Ὑλικῷ καὶ γενικῶς περὶ ὑπηρεσίας αὐτοτελοῦς διοικουμένης παρ' ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ Α' ἢ Β' τάξεως ἢ ἀνωτέρας τούτων ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ἢ διατάσσει τήν ἐνέργειαν ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως παρ' ἀξιωματικοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν, φέροντος βαθμὸν τοῦλάχιστον ἀστυνομικοῦ Β' τάξεως καὶ ὑποβολήν τῆς σχηματισθεῖσας δικογραφίας μετὰ πορίσματος δεόντως ἡτιολογημένου ἐντὸς ταχτῆς προθεσμίας.

γ) Προκειμένου περὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Διοικήσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Πόλεως, διευθυντοῦ Ἀρχηγείου Πυροσβεστικοῦ Σώματος, γενικῆς ἀποθήκης Ὑλικῷ Πυροσβεστικοῦ σώματος ἢ οἰασθῆ ποτε αὐτοτελοῦς ὑπηρεσίας διοικουμένης ὑπὸ ἐπιπαραγού ἢ πυραγού ἢ ἀνωτέρας τούτων ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ἢ διατάσσει τήν ἐνέργειαν ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως παρ' ἀξιωματικοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν καὶ ὑποβολήν τῆς σχηματισθεῖσας δικογραφίας μετὰ πορίσματος δεόντως ἡτιολογημένου ἐντὸς ταχτῆς προθεσμίας.

3. Ἡ διατάσσουσα ἢ ἐπιλαμβανόμενη τῆς ἐξετάσεως ὑπηρεσία ἀναφέρει ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως τὰ τοῦ παραπτώματος καὶ τῆς διαταχθείσης ἐξετάσεως. Δύναται ὅμως νὰ ὑποβληθῇ ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως ἡ ἀναφορά αὕτη μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων, ἐφ' ὅσον τὰ στοιχεία κρίνονται ἐπαρκῆ πρὸς λήψιν ἀποφάσεως καὶ ἰδίᾳ ὅταν πρόκειται περὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφίων 3—η τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Ἐν τῷ πορίσματι δεόν νὰ προτείνηται σαφῶς ἢ κατὰ στασις, εἰς τὴν δεόν νὰ μετατεθῇ λόγῳ ποινῆς, ὁ καθ' οὗ ἢ ἐξετάσις ἀξιωματικῶς.

5. Ἡ σχηματισθεῖσα δικογραφία ἢ ἡ ἀναφορά ἀπαιρτήτως μετὰ τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου, ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως, ἐπὶ ταύτης δὲ γνωματεύουν ἅπασαι αἱ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμεναι ἀρχαί, ἐκάστη δὲ τούτων δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἱεραρχικῶς πρῶτῃ αὐτῇ, οἰκοθεν, τὴν τοιαύτην ἀναφορὰν ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἐξετάσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

6. Ὁ ὑπὸ κατηγορίαν, ἀφ' ἧς κληθῇ εἰς ἀπολογία καὶ πρὸ ταύτης καλεῖται ἐγγράφως, ὅπως λάθῃ γνώσιν ἁπάντων τῶν ἐγγράφων τῆς δικογραφίας καὶ προτείνῃ πᾶν μέσον υπερασπίσεώς του, δικαιούμενος εἰς ὑποχρεωτικὴν ἐξέτασιν προτεινομένων ὑπ' αὐτοῦ μαρτύρων, τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τοὺς πέντε (5), ὡς ἐπίσης καὶ εἰς παροχήν αὐτῷ 24ώρου προθεσμίας, ἵνα ἀπολογηθῇ.

7. Εἰς τὴν περίπτωσιν διατάχθῃ ἡ ἐνέργεια ἐνόρκου ἐξετάσεως ὑπὸ ἀξιωματικοῦ, μὴ ὑπηρετούντος εἰς τὴν εἰς τὴν ἀνήκει ὁ ὑπὸ κατηγορίαν ὑπηρεσίαν, ὁ ἐνεργήσας ταύτην ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν διατάξαντα, ἐὰν δὲ οὗτος κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν γνώμην τῶν ἱεραρχικῶς ἀρμοδίων πρὸς γνωμάτευσιν προϊσταμένων τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν, προκαλεῖ ταύτην, διαβιβάζων ἀρμοδίως πρὸς τοῦτο τὴν δικογραφίαν.

8. Ἡ ἐνόρκος ἐξέτασις εἶναι μυστική, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ λάθῃ γνώσιν τῶν στοιχείων ταύτης, πλὴν τοῦ κατηγορουμένου. Διὰ τὸν ὅρκον τῶν μαρτύρων καὶ τὸν τύπον τῶν ἐκθέσεων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ αὐτῶν διατάξεις τῆς Κώδικος τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Ἄντι ὅμως Βου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου προσλαμβάνεται βαθμοφόρος τοῦ Σώματος ὡς γραμματεὺς.

9. Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, λαβὼν τὴν ἀναφορὰν ἢ τὴν δικογραφίαν, ἐκτιμᾷ τὰ περιστατικὰ ἐντὸς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας καὶ ἂν μὲν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει παράπτωμα ἐπιστρέφει τὴν δικογραφίαν ἢ ἀναφορὰν εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀρχηγεῖον, ἵνα τεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον, ἐὰν δὲ τὸ παράπτωμα

εἶναι τιμωρητέον δι' ἀργίας διὰ προσκαιροῦ πάυσεως ἢ δι' ἄλλης ἐλαφροτέρας ποινῆς ἐπιβάλλει τὴν ποινὴν ἀργίας διὰ προσκαιροῦ πάυσεως ἢ ἄλλην ἐλαφροτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν, ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιστρέφῃ τὴν δικογραφίαν ἢ ἀναφορὰν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον διὰ τὴν ὑπὸ τούτου ἀκτῆσιν τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου, ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του. Ἐὰν κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶναι βαρύτερον παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

10. Προκειμένου περὶ παραπτώματων ἀναφερομένων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 3—η τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ παρόντος νόμου, ἡ παραπομπὴ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, εἶναι ὑποχρεωτική.

11. Ἄνευ εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, οὐδεὶς ἀξιωματικὸς παραπέμπεται εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

12. Ἡ περὶ παραπομπῆς εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως τίθεται εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ ἐγκαλουμένου, ἡ δὲ τελεσιδικία ἀπόφασις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου καταχωρίζεται εἰς τὸ ἀτομικὸν ἐβελιάριον αὐτοῦ.

13. Ἀπαξ κοινοποιηθεῖσα διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως περὶ παραπομπῆς ἀξιωματικοῦ ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνακαλεῖται.

Ἄρθρον 26.

Κωλύματα πρὸς ἐνέργειαν διοικητικῶν ἐξετάσεων.

1. Δὲν θύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐνόρκου διοικητικὴν ἐξέτασιν:

α) Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ ἢ δευτέρου ἐξ ἀγγιστείας.

β) Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἱδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ) Ὅστις κατήγγειλε τὴν προκειμένην πρᾶξιν ἢ ἐπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως τὴν περὶ παραπομπῆς εἰς τὸ συμβούλιον ἀναφορὰν.

δ) Ὁ καθ' οὗ ὑφίστανται ἐνδείξεις ὅτι φέρει τυχὸν εὐθύνην διὰ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν πρᾶξιν καὶ

ε) Ὅστις ἔχει συμφέρον ἀπὸ τὴν ἔκτασιν τῆς ὑποθέσεως.

2. Ὁ ἐγκαλούμενος δικαιούται, ἐφ' ἧς καὶ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κλήσεώς του πρὸς ἐξέτασιν, ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν νὰ αἰτησῇ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως, δι' ἐγγράφου αἰτήσεως, ἐν ἧ' δεόν νὰ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἐξαίρεσεως ἐπισυνάπτονται δὲ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ἀποδεικτικὰ στοιχεία.

3. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ τελεσιδικίως ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ οἰκείου Σώματος, ἐφ' ὅσον ὑφιστάμενός του, ἐκ τῶν ἔχοντων τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνακρίσεως, ὁ Ὑπουργὸς δὲ Δημοσίας Τάξεως, ἐφ' ὅσον τὸν ἀξιωματικὸν τὸν ἐνεργούντα τὴν σχετικὴν ἀνάκρισιν, ὥρισεν ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος.

4. Κακόβουλοι ὑπαινεγμοὶ ἐναντίον τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν, διατυπούμενοι ἐν τῇ αἰτήσῃ ἐξαίρεσεως ἢ ἀοριστίαι, ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν κωλύματος ἢ ἡ καθ' οἷανδήποτε τρόπον προσπάθεια πρὸς παρέλκυσιν τῆς διαταχθείσης ἀνακρίσεως, ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς πειθαρχικὸν παράπτωμα. Ἐπίσης πειθαρχικὸν παράπτωμα διαπράττει ὁ ἐν γνώσει διατελὼν τῶν ἐν παρ. 1 κωλυμάτων καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἐνέργειαν διοικητικῆς ἐξετάσεως.

Πρωτοβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 27.

1. Τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον συγκροτεῖται δι' ὀρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν τοῦ οἰκείου σώματος, ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου, ὧν τρεῖς τοῦλάχιστον δεόν ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Προκειμένου περὶ παραπομπῆς ἀνδυπασιστοῦ καὶ τούτῳ ἐξομοιουμένου τῶν ἐτέ-

ρων σωμάτων, τούτο συγκροτείται ἐκ δύο ἀνωτέρων ἀξιωματικών καὶ τριῶν κατωτέρων, ὧν οἱ δύο τοῦλάχιστον δέον νὰ φέρουν τὸν βαθμὸν τοῦ μοιράρχου ἢ τῶν τούτῳ ἐξομοιούμενων τῶν ἐτέρων σωμάτων.

2. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου λαμβάνονται πάντοτε ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τῶν σωμάτων.

3. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀνώτατος ἀξιωματικὸς ἢ συνταγματάρχης Χωροφυλακῆς καὶ τούτῳ ἀντιστοιχῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ δὲν ὑπάρχει εἰς ἕκαστον σῶμα ὁ ἀναγκαῖος διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συμβουλίου ἀριθμὸς τῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων βαθμοφόρων ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀπουσιάζουν ἢ ἀποδεδειγμένως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ κωλύονται, καλοῦνται ὅπως μετέσχουν τοῦ συμβουλίου Γενικοὶ στρατιωτικοὶ δικαστικοὶ σύμβουλοι ἢ σύμβουλοι Α' τάξεως ἢ ἀξιωματικοὶ ὅπλων τοῦ Στρατοῦ Ἑληρᾶς, ἀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐγκρίσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων. Διὰ τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα δύναται νὰ ὀρισθῶν ἀξιωματικοὶ ὡς ἀνωτέρω καὶ ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ Ἀστυνομίας Πόλεων.

4. Ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἢ ἐν ἰσοβαθείᾳ ὁ ἀρχαιότερος, εἶναι πρόεδρος αὐτοῦ, ὁ δὲ νεώτερος εἰσηγητής.

5. Διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτῶν, ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως ὀρίζει ἰσάριθμα ἢ ὀλιγώτερα ἀναπληρωματικὰ μέλη, τοῦλάχιστον ὅμως τρία, λαμβανόμενα συμφώνως ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις τοῦ ἄρθρου τούτου.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καλῇ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῇ διαταγῇ, ἀναγραφῆς των.

7. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου:

α) Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι τοῦ τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

β) Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ) Ὅστις κατήγγειλε τὴν προκειμένην πρᾶξιν ἢ ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως τὴν περὶ παραπομπῆς εἰς τὸ συμβούλιον ἀναφορὰν.

δ) Ὅστις ἐνήργησε τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν ἢ ἐξητάσθη κατ' αὐτὴν ὡς μάρτυς.

ε) Ὅστις πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως ἐν τῇ πράξει, δι' ἧς συγκροτεῖται τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον.

α) Καθορίζει τὴν αἰτίαν καὶ ἐν περιλήψει τὰ περιστατικὰ τῆς πράξεως τοῦ ἐγκαλουμένου.

β) Ὀρίζει τὰ μέλη τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ.

γ) Ὀρίζει τὸν τόπον καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐν αἷς δέον τοῦτο νὰ συνέλθῃ καὶ

δ) Θέτει τὸ ἐρώτημα ἢ τὰ ἐρωτήματα, ἐφ' ὧν δέον τοῦτο νὰ ἀποφανθῇ.

2. Ἀντίγραφα τῆς πράξεως ταύτης, ἰσάριθμα πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν ἐγκαλούμενον μετὰ τοῦ φακέλου τῆς υποθέσεως, τοῦ ἀτομικοῦ βιβλιαρίου καὶ πάντων ἐν γένει τῶν διαφωτιστικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων, διαβιβάζονται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

3. Ἔτερα ἀντίγραφα διαβιβάζονται εἰς τὰς τηρούσας τὰ ἀτομικὰ ἐγγράφα τοῦ ἐγκαλουμένου ἀρχάς, ἵνα τεθοῦν εἰς τὸν ἀτομικὸν φάκελλον τούτου.

Ἄρθρον 29.

1. Ὁ Πρόεδρος, διὰ τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τοῦ σώματος εἰς τὴν ὑπηρετεῖ ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ κατ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἤθελεν κρίνει πρόσφορον:

α) Κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον τὴν πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

β) Καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ὅπως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης προτείνῃ, δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του, ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν πρόεδρον ὑποβαλλομένης, μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἂν ἔχῃ, σημειῶν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

2. Ὁ Πρόεδρος λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας τοῦ συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸς τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ ἀπολογηθῇ.

3. Καλεῖ ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας, οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ συμβουλίου, ὡς ἐπίσης, καὶ μάρτυρας ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας, οὐχὶ πλείονας τῶν πέντε, ἐξ ὧν δύο (2) τοῦλάχιστον ὑποχρεωτικῶς. Ἐὰν οἱ προταθέντες ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρες διαμένουν μακρὰν τῆς ἔδρας τοῦ συμβουλίου, ὁ δὲ πρόεδρος ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκαλουμένου κρίνῃ ὅτι, οὗτοι θέλουν καταθέσει περὶ γεγονότων ἐχόντων ἐπίδοσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου, καθίσταται δὲ ἀδύνατος ὁ ἐξ ἄλλων στοιχείων σχηματισμὸς κρίσεως τούτου, ἐφαρμόζει τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, αἰτούμενος τὴν ἐνορκον ἐξέτασιν τῶν προσώπων τούτων παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκάστου σώματος διαμονῆς των.

4. Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως δικαιούται ἵνα ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ἐμφανίσῃ μάρτυρας κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου διαδικασίαν πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Ἄρθρον 30.

1. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀρισθέντα διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου τόπον καὶ χρόνον συνέρχονται τὰ μέλη αὐτοῦ, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ.

2. Ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς ὀφείλει, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, νὰ ζητήσῃ, δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν πρόεδρον ἀναφορᾶς, τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μελῶν ἐκείνων τοῦ συμβουλίου, δι' ἃ συντρέχει λόγος τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 παρ. 7 ἀναφερομένων, ὃν λόγον, ὡς καὶ τὰ μέσα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ, δέον νὰ ἀναφέρῃ συγκεκριμένως. Δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο. Ἐὰν ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο, ἐξετάζεται ἡ αἴτησις μόνον κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερόμενα μέλη.

3. Τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν ὁ πρόεδρος διαβιβάζει εἰς τὰ μέλη, εἰς ἃ αὕτη ἀφορᾷ, ἵνα παράσχουν ἐγγράφως ἐξηγήσεις περὶ αὐτῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἀπέχουν, προσωρινῶς, τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, λαμβάνουν δ' ἀντ' αὐτῶν μέρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συμβουλίου καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως, τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν ὀρισμένην ἐν τῇ πράξει συγκροτήσεως τοῦ συμβουλίου σειράν. Ἐὰν ἐξηγηθῇ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ προέδρου ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν τὸ ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερον ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μέλος κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διαλαμβανόμενα.

4. Οὕτω συγκροτούμενον τὸ συμβούλιον καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν καὶ τὰ τυχόν προσαχθέντα ἐγγράφα ἀποφασίζει παραχρῆμα, ἐν μυστικῇ συνεδριάσει, ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεως. Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐξαίρεσεως μέλους τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως συγκροτηθέντος συμβουλίου εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

5. Πάν μέλος του συμβουλίου, συνειδώς εαυτῷ αἰτίαν ἐξαίρεσεως, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ συμβούλιον, τοῦτο δέ, συμπληρούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰρημένα, ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν περὶ τῆς ἐξαίρεσεως.

6. Περί πάντων τούτων συντάσσεται πρακτικόν, ἐν ᾧ καταχωρίζεται καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις.

7. Ἐὰν ἡ αἰτήσις ἐξαίρεσεως ἐγένετο δεκτή, τὰ ἐξαίρεθέντα μέλη ἀπέχουσι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων των, εἰς δὲ τὰς θέσεις αὐτῶν παραμένουν ὀριστικῶς τὰ ἀναπληρωματικά μέλη διὰ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Οὐδεὶς ἐκτὸς τοῦ ἐγκαλουμένου παρίσταται, ἐξαίρεσις τῶν ἐξεταζομένων μαρτύρων.

2. Ἡ διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς, τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτῆς ἔχει ὁ πρόεδρος.

3. Ἡ συνεδρίασις δὲν διακόπτεται, εἰμὴ διὰ τὰ πρὸς ἀναψυχὴν ἀναγκαῖα διαλείμματα, διὰ τὴν ἐμφάνισιν οὐσιώδους μάρτυρος ἢ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν οὐσιώδους γεγονότος. Περί τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 32.

1. Ἀμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος διατάσσει ἵνα ἐμφανισθῇ ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις παρίσταται ἐν τῇ συνεδρίᾳ μέχρι πέρατος τῆς ἐκδικάσεως.

2. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου, ὀφειλομένης εἰς ἀνυπέρβλητον κώλυμα, ἐγκαίρως γνωσθέν, μερίμνη του, εἰς τὸ συμβούλιον, τοῦτο ἀναβάλλει τὴν ἐκδικασιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἢ διαδικασία προχωρεῖ. Δευτέρα ἀναβολὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται.

3. Ὁ εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει ἐντολὴν τοῦ προέδρου πρῶτον μὲν τὰ ἄρθρα 9, 11, 16, 18 καὶ 27 ἕως καὶ 32 εἰτα δὲ τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ συμβουλίου πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν τυχόν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν ἐπὶ αἰτήσεως ἐξαίρεσεως καὶ ὅλα τὰ ἐγγράφα τῆς ὑποθέσεως, ὧν τὴν ἀνάγνωσιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖαν ὁ πρόεδρος. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, δύναται τὸ συμβούλιον νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν ὠρισμένων ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

4. Ὁ πρόεδρος, μετὰ τοῦτο, καλεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κληθέντας μάρτυρας, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας. Ἄν τινες τῶν μαρτύρων τούτων εἶναι ἀπόντες, τὸ δὲ συμβούλιον κρίνει οὐσιωδῶς ἀναγκαῖαν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἀναβάλλει τὴν ἐκδικασιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἢ διαδικασία προχωρεῖ. Ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ ἐμφάνισις μάρτυρος, ὡς καὶ ἡ ἀρνήσις καταθέσεως τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου. Ὡς εὐλόγος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου συγγένεια εἰς εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

5. Νέους μάρτυρας ὁ ἐγκαλούμενος δὲν δύναται νὰ προτείνῃ πλέον τῶν δύο. Τὸ συμβούλιον ὅμως δύναται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως νὰ καλέσῃ καὶ ἐξετάσῃ πᾶν πρόσωπον, οὗ τὴν ἐξέτασιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖαν.

6. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνὸρκως.

7. Τοὺς μάρτυρας ἐξετάζει ὁ πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν κατὰ σειράν τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, τελευταῖος δὲ ὁ ἐγκαλούμενος ὅστις. τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀπευθύνει διὰ τοῦ προέδρου. Οἱ μάρτυρες θύναντα νὰ ἐξετασθῶν καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν. Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καταχωρίζονται συνοπτικῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ ὑπογεγραμμένῳ ἀμέσως ὑπ' αὐτῶν, τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

8. Τελευταῖος ἐξετάζεται καὶ ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος.

9. Ὁ πρόεδρος, μετὰ τοῦτο, ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, ἂν ἔχουν ἐτι νὰ ζητήσουν ἐξηγήσιν τινα ἀπὸ τοὺς μάρτυρας ἢ τὸν ἐγκαλούμενον, τούτων δὲ ἀποκριθέντων ἀποσπαιτικῶς, κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἐκδικασιν καὶ ὁ ἐγκαλούμενος μετὰ τῶν τυχόν παρευρισκομένων μαρτύρων ἀποσύρονται.

Ἄρθρον 33.

1. Τὸ συμβούλιον διασκέπτεται πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου μὲ οὐδένα ἐπικοινωνοῦν, οὐδὲ ἀποχωρίζονται ἀλλήλων.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνώπιον τοῦ διεξαχθείσης διαδικασίας τὸ συμβούλιον δὲν ἠδυνήθῃ νὰ μὀρφώσῃ πεποιθήσιν ἐπὶ ὠρισμένου οὐσιώδους γεγονότος καὶ δὲν ἐπαρκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρὸς τοῦτο ἢ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένη προθεσμία, δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκδικασιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ῥητῶς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ πέραν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν, τῆς προθεσμίας ταύτης. Διὰ τὴν διευκρίνισιν τοῦ γεγονότος τὸ συμβούλιον δικαιούται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου πληροφoρίας, ἀπ' εὐθείας μὲν παρ' οἰασδήποτε ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων, Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἢ Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, ἢ τὴν κτηφιν ἐγγράφου μαρτυρίας προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἐδρας αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως δὲ ἐγγράφους πληροφoρίας παρ' οἰασδήποτε πολιτικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἐγκαλούμενος ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν νέαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου, ἂνευ νέας κλητεύσεώς του.

3. Ὁ πρόεδρος θέτει εἰς τὸ συμβούλιον τὰ θέματα κερωρισμένων, καθ' ἣν σειράν καὶ ὡς ἀκριβῶς διατυπώνονται ἐν τῇ Ὑπουργικῇ πράξει, δι' ἧς παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὡς ἐξῆς:

α) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ Α.Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἐγκαλουμένου) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία, δι' ἣν ὁ ἐγκαλούμενος παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

β) Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ὁ Α.Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἐγκαλουμένου) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία, δι' ἣν ὁ ἐγκαλούμενος παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου μετὰ συντόμου μνείας τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

Οὐδὲν ἄλλο ἐρώτημα θύνεται νὰ τεθῇ εἰς τὸ συμβούλιον.

4. Ἐὰν ἡ εἰς τὸ συμβούλιον παραπομπὴ ἐγένετο μὲ κέρειον μὲν ἐρώτημα τὸ τῆς ἀποτάξεως, ἐπιβουλητικὸν δὲ τὸ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἀπὴντησε δὲ ἀποσπαιτικῶς τὸ συμβούλιον ἐπὶ τοῦ πρώτου, τίθεται αὐτῷ ἀμέσως τὸ ἐρώτημα τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

5. Ἐὰν εἰς τὸ συμβούλιον εἶχε τεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μόνον τὸ ἐρώτημα τῆς ἀποτάξεως καὶ τὸ συμβούλιον ἀπντησεν ἀποσπαιτικῶς ὁ πρόεδρος θέτει αὐτεπαγγέλτως τὸ ἐρώτημα τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 34.

1. Πρὸς κατάρτισιν τῆς ἀποφάσεως γίνεται φανερά προφορικὴ ψηφοφορία, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, καλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου ν' ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἐρωτήματος ἢ ἐρωτημάτων διὰ τῆς λέξεως «ΝΑΙ» ἢ «ΟΧΙ». Τὸ «ΝΑΙ» ἐκφράζει τὴν κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμην, τὸ δὲ «ΟΧΙ» τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ.

2. Ἡ γνώμη πλειοψηφίας ἀποτελεῖ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἀναγράφεται, ἐπὶ ποινῇ ἀκρόατος τῆς διαδικασίας, εἰς τὸ πρακτικὸν συνεδριάσεως.

3. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ ἦ ἡτιολογημένη εἰδικῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως. Ἐν περιπτώσει γνώμης τοῦ συμβουλίου κατὰ πλειοψηφίαν δέον νὰ αἰτιολογῶνται κερωρισμένως καὶ αἰγνώμει τῶν μειοψηφούντων μελῶν.

*Άρθρον 35.

1. Εάν τὸ συμβούλιον ἀπεφάνη καταφατικῶς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἀργίας δι' ἀπολύσεως ὀρίζει καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτῆς διὰ δευτέρας φανερᾶς προφορικῆς ψηφοφορίας. Ἡ ἐπὶ τούτου ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Εάν ἐκ τῶν διατυπωμένων γνώμων, πλειόνων τῶν δύο, δὲν σχηματίζεται πλειοψηφία, οἱ ἔχοντες μεμονωμένην γνώμην, ὁδεύουν πρὸς σχηματισμὸν πλειοψηφίας, νὰ προσχωρήσουν εἴτε εἰς τινὰ τῶν μεζόνων γνώμων, εἴτε εἰς τὴν μεμονωμένην γνώμην τοῦ μεταξὺ αὐτῶν ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν, ἢ ἀρχαιότερου.

*Άρθρον 36.

1. Ἐκδοθείσης τῆς ἀποφάσεως τὸ συμβούλιον διαλύεται ὁριστικῶς.

2. Περὶ ὅλης τῆς ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου λαβούσης χώρας διαδικασίας συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν.

3. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο δέον νὰ διαλαμβάνη:

α) Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

β) Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

γ) Τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου.

δ) Τὴν Ὑπουργικὴν πράξιν τῆς εἰς τὸ συμβούλιον παραπομπῆς (ἀριθμός, ἡμερομηνία, αἰτιολογικόν).

ε) Τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

στ) Τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐγκαλουμένου συνοπτικῶς ἐὰν παρέστη οὗτος.

ζ) Τὰ τεθέντα ἐρωτήματα, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

4. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μετ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλου τῆς ὑποθέσεως, ὁ πρόεδρος ὑποβάλλει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως.

Προσφυγή.

*Άρθρον 37.

Προσφυγή κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου ἐπιτρέπεται μόνον:

α) Εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἐὰν τὸ συμβούλιον ἀπεφάνη ὑπὲρ ἀποτάξεως ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως. Εἰς τὰς πεοιπτώσεις ταύτας ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως κοινοποιεῖται, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, εἰς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ καθίσταται συγχρόνως γνωστὸν αὐτῷ, ὅτι δύναται, ἐντὸς ἑκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως ἔρευναν. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως καὶ γνωστοποιήσεως ταύτης συντάσσεται, παρὰ τῆς κοινοποιούσης ἀρχῆς, ἀποδεικτικόν, ὅπερ ὑποβάλλεται παραγρήμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως. Κατ' ἐξαιρέσιν, προκειμένου περὶ ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, ἡ προσφυγή γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου συμβουλίου προαγωγῶν ἐκάστου σώματος.

β) Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως, ἐὰν, τεθέντος τοῦ συμβουλίου μόνον ἐρωτήματος ἀποτάξεως ἀπεφάνη τοῦτο ἀποφατικῶς καὶ ἐπὶ τούτου καὶ ἐπὶ τοῦ τεθέντος αὐτῷ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡς ἐπιβοηθητικοῦ ἐρωτήματος ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

*Άρθρον 38.

1. Ἡ προσφυγή ἀσκεῖται α) ἐκ μέρους τοῦ ἐγκαλουμένου, ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δεκαήμερου προθεσμίας, δι' ἐγγράφου, πρὸς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ἀρχὴν ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης ἀμελλητὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως, β) ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς εἴκοσιν

(20) ἡμερῶν, ἀφ' ἧς περιέλθῃ αὐτῷ ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου διὰ τῆς συγκροτήσεως δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου καὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως πρὸς νέαν κρίσιν.

2. Γενομένης προσφυγῆς ὑπὸ ἐγκαλουμένου, ὁ Ὑπουργός, ἀναλόνως τῆς περιπτώσεως καὶ συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω, συνιστᾷ δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως κρίσιν.

3. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας εἰς ἑκατέραν τῶν ἐν παρ. 1 περιπτώσεων ἡ ἀπόφασις καθίσταται ὁριστική.

Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

*Άρθρον 39.

1. Τὸ δευτεροβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον εἶναι πενταμελὲς καὶ συγκροτεῖται δι' ὀρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐξ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνωτέρων πάντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερων τοῦ ἐγκαλουμένου.

2. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου δέον νὰ ἢ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος τοῦ προέδρου τοῦ ἀνακρίναντος τὴν ὑπόθεσιν πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου. τὸ ἐν δὲ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου στρατιωτικῶς Δικαστικὸς Σύμβουλος οἰοῦντοτε βαθμοῦ. Ἐξαιρουμένου πάντοτε τοῦ Στρατιωτικοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου γρῆν εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ τὸ νεώτερον τῶν μελῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὡς πρὸς τὴν συγκροτήσιν τοῦ συμβουλίου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 τοῦ παρόντος.

3. Οὐδεὶς τῶν μετασπόντων τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ μετᾷσχῃ τοῦ δευτεροβαθμίου.

*Άρθρον 40.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 28—36 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου. Ἐπὶ πλέον ἀναγγινώσκεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 32 ἀναφερομένων τοῦ παρόντος καὶ τὸ ἄρθρον 39 αὐτοῦ.

2. Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦτο τίθεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐν περιπτώσει μὲν ποσοφύγῃς τοῦ Ὑπουργοῦ, τὸ ἐρώτημα τῆς ἀποτάξεως, ἐν περιπτώσει δὲ ποσοφύγῃς τοῦ ἐγκαλουμένου ἀξιωματικοῦ τὸ ἐρώτημα, εἰς ὃ καταφατικῶς ἀπεφάνη τὸ πρωτοβάθμιον ἀνακριτικὸν συμβούλιον. Ὁ Πρόεδρος ὅμως τοῦ δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸ ἐρώτημα τῆς ἀποτάξεως, θέτει αὐτεπαγγέλτως τὸ ἐρώτημα τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

3. Εἰς αἱς περιπτώσεις τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβάλλουν τὴν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον κοινοποιήσιν δικονομῶν. ἐὰν οὗτος διατελῇ εἰς παράνομον ἀπουσίαν ἢ λιποταξίαν, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς ὑπηρεσίας, ἐν ἡ τελευταίως γίνεται. Εάν δὲ διατελῇ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος ἢ ἐτησίας ἀδείας λόγω νοσήματος ἢ ἀργίας διὰ προσκαίρου πάυσεως ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἢ ἐγγὺ ἀπομακρυνθῇ τοῦ σώματος καὶ τυγχάνῃ ἰδιώτης καὶ δὲν ἀνευρίσκειται αὐτοπροσώπως ἢ ἀρνήται τὴν παραλαβὴν οἰοῦντοτε δικονομῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τοὺς συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ συνοίκους τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας του καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως παραλαβῆς τὰ ἐν λόγῳ δικονομῶν ἀνυποκαθίστανται. Περὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιδόσεως καὶ ἀνυποκαθίσταται συντάσσεται σχετικὴ ἐκθεσις ἀνυποκαθίσταται. Εάν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ κοινοποίησις τῶν ἀνωτέρω γίνεται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τῆς τελευταίας γνωστῆς διαμονῆς του.

*Άρθρον 41.

1. Προκειμένου περὶ προσφυγῆς ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος νόμου, αὕτη διὰ τῆς

ται· εἰς τὸ ἀνώτατον συμβούλιον προαγωγῶν ἐκάστου σώματος.

2. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποφαινεται κατὰ τὰς περὶ τούτου ἰσχύουσας διατάξεις, μὴ δεσμευόμενον ὑπὸ οὐδεμιᾶς δικονομικῆς διατάξεως τοῦ παρόντος, οὔτε ἰσχύουν δι' αὐτὸ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ 30 τοῦ παρόντος νόμου καὶ δὲν καλοῦνται ἐνώπιον αὐτοῦ, οὔτε ὁ ἐγκαλούμενος οὔτε μάρτυρες. Ἐξαιρουμένων τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, οἵτινες δέον νὰ καλῶνται πάντοτε ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου.

3. Ἡ ἀπόφασις τούτου δέον νὰ εἶναι ἡτιολογημένη.

Ἄκυρότητες.

Ἄρθρον 42.

1. Ἄκυρότης τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου, τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν παρεξιάσθῃ ἢ παρελείφθῃ ὅρος ἢ τύπος, ἐπὶ ποινῇ ἄκυρότητος, ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, διατεταγμένοι.

2. Ἐπὶ ἀκυρότητι δύναται νὰ προσέλθῃ μόνον:

α) Ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἥ δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον δευτεροβαθμίου συμβουλίου.

β) Ἡ ἀπόφασις τοῦ δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

3. Τὴν ἀκυρότητα προτείνει ὁ ἐγκαλούμενος, κατὰ τοὺς ὅρους καὶ προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις ἦτο ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς οἰασθήποτε κατ' αὐτοῦ ποινῆς.

4. Περὶ τῆς ἀκυρότητος ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας.

5. Ἀκυρωθεῖσης τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέον ὁμοειδὲς συμβούλιον πρὸς νέαν κρίσιν καὶ λήψιν ἀποφάσεως.

6. Προσφυγὴ εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια δι' ἀποζημιώσιν, ἔνεκα πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, στηριχθεῖσης εἰς ἀπόφασιν ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου δὲν ἠκυρώθῃ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἐπιβολὴ ποινῆς.

Ἄρθρον 43.

1. Καταστάσης τελεσιδίκου τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, περὶ θέσεως ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόταξιν ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως προκαλεῖ ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν. Βασιλικὸν Διάταγμα μεταθέσεως τούτου εἰς τὴν νέαν κατάστασιν, συμφώνως τῇ ἀποφάσει.

2. Ποινὴ βαρυτέρα ἢ ἐλαφροτέρα ἐκείνης, ὑπὲρ ἧς ἀπεφάσισε τὸ συμβούλιον, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιβληθῇ. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ἀπαλκτικὴ, δύναται ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν ἀργίας διὰ προσαίρου παύσεως ἢ ἄλλας κατωτέρας ποινάς, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπιβολὴν κατωτέρας ποινῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκάστου σώματος.

3. Ποινὴ ἐπιβληθεῖσα κατόπιν ἀποφάσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀρθῇ ἢ νὰ μετριασθῇ.

Πειθαρχικὴ δίωξις ἐξελεθόντων τῶν Σωμάτων.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις διὰ πράξεις συνεπαγομένας τὴν παραπομπὴν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν ἀξιωματικῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐξελεθόντων λόγῳ ὀρίου ἡλικίας καὶ σωματικῆς ἀνικανότητος, ἐφ' ὅσον ἡ διαταγή, πρὸς ἐνέργειαν διοικητικῆς ἐξετάσεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐξεδόθη πρὸ τῆς ἐξόδου των.

2. Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ συμβουλίου διαδικασία καὶ αἱ διατάξεις ἐν γένει, αἱ διέπουνται τοὺς ὑπηρετοῦντας. Ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τοὺς ἐξελεθόντας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 45.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς Χωροφυλακῆς, ἀνθυπαστυνόμους τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ πυρονόμους τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 46.

1. Ἐκκρεμεῖς πειθαρχικαὶ ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν οἰκείων ἀνακριτικῶν ἢ πειθαρχικῶν συμβουλίων τῶν σωμάτων, ἐκδικάζονται κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἰσχύουσας δι' ἑκάστον σῶμα διατάξεις.

2. Ἐπιβληθεῖσαι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι πειθαρχικαὶ ποιναί, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δι' ἑκάστον σῶμα ἰσχύουσας διατάξεις.

3. Ἐκκρεμεῖς, ἑνορκικοὶ ἢ μὴ διοικητικαὶ ἐξετάσεις, καταρτισθεῖσαι βάσει τῶν προϋσχυουσῶν τοῦ παρόντος διατάξεων θεωροῦνται νομίμως ἐνεργηθεῖσαι, περαιοῦνται δὲ καὶ κρίνονται αἱ βεβαιωθεῖσαι πράξεις βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

4. Ἐφεξῆς ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις 246 παράγρ. 4 καὶ 249 τοῦ Ν.Δ. 3365)1955 «περὶ Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς» παραπομπὴ εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος καταργούμενα ἄρθρα 226—236 καὶ 243 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. νοεῖται ἐφεξῆς ὡς γενομένη ἀντιστοίχως εἰς τὰ ἄρθρα 25—36 καὶ 42 τοῦ παρόντος.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 47.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καταργοῦνται:

1. Τὰ ἄρθρα 193—216, 222, 224 παράγρ. 3 καὶ 4, 226—244 τοῦ Ν.Δ. 3365)1955 «περὶ Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς» ὡς τροποποιηθέντα ἰσχύουν σήμερον καὶ τὸ ἄρθρον 251 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν ἐξελεθόντων τοῦ σώματος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν Νόμων ὑπ' ἀριθ. 4661)1930 «περὶ διοργανώσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει», ὑπ' ἀριθ. 5273)1931 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων 4661)1930», ὑπ' ἀριθ. 6015)1934 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4661)1930 καὶ 5273)1931», ὑπ' ἀριθ. 376)1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ

συμπληρώσεως τῶν περὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας διατάξεων», ὑπ' ἀριθ. 4023)1959 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων περὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας», ὑπ' ἀριθ. 360)1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας διατάξεων» καὶ τῶν Β. Δ. ἀπὸ 9.12.1948 «περὶ Κανονισμοῦ Ἑσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος» καὶ ὑπ' ἀριθ. 794 ἀπὸ 25.10.1961 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 9.12.1948 Β. Δ)τος», αἱ ρυθμίζονται θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος, μόνον καὶ ὅσον αὐταὶ ἀφοροῦν εἰς ἀξιωματικούς καὶ πυρονόμους τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Κωδικοποιουμένου Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2458)1953 «περὶ Ὁργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων», τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 318)1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων» καὶ τοῦ Β. Δ. 25.10)4.11.1958 «περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος», αἱ ρυθμίζονται θέματα, ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος μόνον καὶ ὅσον αὐ-

ται ἀφοροῦν εἰς ἀξιωματικούς καὶ ἀνθυπαστυνόμεους τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

4. Πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1969

Ἐν Ὄνομτι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑ-ΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΗΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἡ ἑτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » Β'	»	350
3. » » Γ'	»	300
4. » » Δ'	»	500
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » Β'	»	17,50
3. » » Γ'	»	15.—
4. » » Δ'	»	25.—
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:		
Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γε- νικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- τευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱματικῶν υδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθαι εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἕναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἑξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ